

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdlila a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2008, č. j. 11 Ca 1/2008 - 8,

takto:

- I. Kasační stížnost směřující do výroku v bodě II **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost směřující do výroku v bodě III **se odmítá.**
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 27. 8. 2007, kterou žalobce podal u Krajského soudu v Brně a jež byla Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému postoupena usnesením ze dne 23. 10. 2007, č. j. 29 Ca 195/2007 - 6, žalobce brojil proti nečinnosti žalované České advokátní komory. Současně žalobce požádal o osvobození od placení soudních poplatků a záloh a dále požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o uvedené žalobě.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2008, č. j. 11 Ca 1/2008 - 8, byl žalobce osvobozen od placení soudních poplatků a záloh a k jeho žádosti mu byl ustanoven zástupcem pro řízení o žalobě Mgr. Miroslav Fotr, advokát, se sídlem Na Pískách 3275/3, Hodonín. Dále byl žalobce soudem vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil podání ze dne 27. 8. 2007, včetně návrhu na vydání předběžného opatření, o předepsané náležitosti, a to označení věci, v níž se žalobce ochrany proti

nečinnosti domáhá, vyličení rozhodných skutečností, označení důkazů, jichž se dovolává, návrh výroku rozsudku resp. předběžného opatření. Žalobce byl řádně poučen o následcích, jestliže žaloba nebude ve stanovené lhůtě doplněna

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž brojí proti výroku uvedenému v bodě II a III kasační stížností napadeného rozhodnutí. Jak lze dovodit z obsahu podání, kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žádá, aby rozhodnutí, kterým byl v posuzované věci ustanoven zástupcem advokát Mgr. Miroslav Fotr a jímž byl vyzván k odstranění vad podání ve věci žaloby, bylo zrušeno pro nezákonnost. Stěžovatel poukazuje na čl. 90, čl. 95, čl. 4, čl. 1 a čl. 9 odst. 3 Ústavy s tím, že podle jeho mínění usnesení nelze považovat za zákonný způsob soudní ochrany základních ústavních práv zakotvených a deklarovaných Ústavou.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s., a to s výjimkou té části, jak bude dále uvedeno. Přestože v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu musí být stěžovatel, který sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie, zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, že v řízení, v němž kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti na ustanovení zástupcem, není třeba splnění této podmínky již z povahy věci vyžadovat.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí městského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Z obsahu kasační stížnosti lze zjistit, že se stěžovatel dovolává důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy tvrzené nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhopateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 8 s. ř. s.) dosáhnout zásadě rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že pokud jde o kasační stížnost směřující do výroku v bodě II usnesení městského soudu, jímž bylo vyhověno žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta pro žalobní řízení, tak z podání ve věci kasační stížnosti není zřejmé, proč stěžovatel kasační stížnost podává, když jeho návrhu bylo vyhověno. Teprve až v podání ze dne 19. 3. 2008, doručeném soudu 21. 3. 2008, tedy poté, kdy byla kasační stížnost podána, stěžovatel uvádí, že ustanovený advokát Mgr. Fotr podle zjištění stěžovatele snad v minulosti při zastupování jedné ze svých klientek, kterou zastupoval na základě udělené plné moci, doposud neučinil jediný právní úkon k ochraně práv, a proto advokáta, který podle mínění stěžovatele pohrdá povinností chránit ústavním pořádkem zaručená lidská práva, odmítá.

Nejvyšší správní soud uvádí, že není povinností soudu, který rozhoduje o ustanovení advokáta k žádosti stěžovatele, předem zjišťovat, zda existují konkrétní důvody bránící tomu, aby ustanovený advokát stěžovatele zastupoval. Pokud jde o konkrétní náplň povinností, jež ustanovenému zástupci napadené usnesení přineslo, pak ta je závislá na aktuálních potřebách, jež po dobu trvání takového zastoupení vyplynou jak z přímých pokynů stěžovatele, tak ze strany soudu, přitom budou záviset na procesním vývoji sporu. U probíhajícího soudního sporu, kde je zástupce soudem ustanoven, probíhá komunikace právního zástupce se soudem zpravidla bezprostředně. Jde tu tedy zřetelně o průběžně vykonávanou činnost, k níž povinnost ustanoveného zástupce nastupuje často automaticky, bez dalšího výslovného pokynu ze strany zastoupeného či třetí osoby. Stěžovateli tento stav zajišťuje určitý stupeň právního komfortu, jehož se mu dostává prostřednictvím jistoty, že je správa jeho právních záležitostí v konkrétním soudním sporu trvale svěřena do rukou jeho zástupce. Za tohoto stavu byl stěžovatel vyzván soudem k odstranění vad podání ve věci žaloby a k tomu mu byla stanovena ve smyslu platné právní úpravy přiměřená lhůta, a byl rovněž řádně poučen o následcích nesplnění této povinnosti. Současně byl stěžovatel městským soudem vyrozuměn, že usnesení obsahující výzvu k doplnění žaloby je současně doručováno i tímto usnesením ustanovenému zástupci stěžovatele pro řízení o žalobě, v součinnosti se kterým je vhodné žalobu doplnit. Jde zároveň o řešení, jež nenaráží na žádnou ze základních zásad, jichž je třeba při rozhodování o této otázce šetřit, a není v rozporu ani se žádným ustanovením procesního předpisu, kterým je řízení před krajským (v daném případě městským) soudem ovládáno (s. ř. s.). Má-li tedy stěžovatel za to, že ustanovení advokáta Mgr. Miroslava Fotra je nezákonné, případně že lze soudu vytknout jakoukoli jinou nesprávnost, jež by se stěžovatele dotkla na jeho právech, Nejvyšší správní soud tomuto tvrzení nepřisvědčuje. Na tom nic nemění skutečnost, že stěžovatel byl nesprávně poučen, že proti výroku o ustanovení advokáta není kasační stížnost přípustná, avšak v zákonné lhůtě podal kasační stížnost směřující proti výroku uvedenému v bodě II napadeného usnesení městského soudu.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že kasační stížnost směřující do výroku v bodě III usnesení městského soudu je nepřipustná a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl.

Důvody nepřipustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. b) tohoto ustanovení je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje řízení. Stěžovatel byl řádně poučen, že proti výroku v bodě III, kterým byl soudem vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil podání ze dne 27. 8. 2007 ve věci žaloby o předepsané náležitosti a řádně poučen o

následcích, jestliže žaloba nebude ve stanovené lhůtě doplněna, není kasační stížnost přípustná v souladu s ust. § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto bylo rozhodnuto tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované prokazatelně žádné náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nevznikly, Nejvyšší správní soud jí proto náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu